ARREST VAN HET HOF (EERSTE KAMER) VAN 9 JULI 1970 [1]

H. Lampe, weduwe van F. Grosz, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

Zaak 35-69

Samenvatting

1. *Ambtenaren — De regeling van het ad interim — Uitdrukkelijke bewilliging van het tot aanstelling bevoegde gezag — De noodzakelijkheid daarvan*
   (Statuut van de ambtenaren, art. 7, § 2)
2. *Ambtenaren — De regeling van het ad interim — De aanwijzing van de ambtenaar om een ambt ad interim te vervullen — Discretionaire bevoegheid van het tot aanstelling bevoegde gezag*
   (Statuut van de ambtenaren, art. 7, § 2)

1. Voor de toepassing van artikel 7, paragraaf 2 van het Statuut van de ambtenaren wordt vereist dat het tot aanstelling bevoegde gezag er uitdrukkelijk in heeft bewilligd dat de ambtenaar wordt „aangewezen" het hogere ambt ad interim te vervullen.

2. Het besluit waarbij een ambtenaar tot de vervulling van een ambt ad interim wordt aangewezen berust op overwegingen van dienstbelang. De ambtenaar kan de toepassing van de interim-regeling niet eisen op grond van het enkele feit dat hij de aan bedoeld ambt verbonden werkzaamheden uitoefent.

In de zaak 35-69

H. LAMPE, WEDUWE VAN F. GROSZ, ambtenares bij de Commissie der Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd en bijgestaan door Mr. J. Saels, advocaat bij het Hof van Beroep te Brussel, ten deze woonplaats kiezende te Luxemburg ten kantore van Mr. F. Loesch, 2, rue Goethe,

verzoekster,

1 — Procestaal : Frans.

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESES GEMEENSCHAPPEN, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur Mr. L. de la Fontaine, als gemachtigde, ten deze woonplaats kiezende te Luxemburg bij haar juridisch adviseur Mr. E. Reuter, 4, boulevard Royal,

verweerster,

betreffende de eis tot nietigverklaring van een bevorderingsbesluit en tot betaling van de toelage voorzien in artikel 7, paragraaf 2, van het Statuut van de ambtenaren, wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste Kamer),

samengesteld als volgt : R. Monaco, Kamerpresident (rapporteur), A. M. Donner en J. Mertens de Wilmars, Rechters, K. Roemer, Advocaat-Generaal, A. van Houtte, Griffier, het navolgende

ARREST

Ten aanzien van de feiten

I — Samenvatting van de feiten. Het proces-verloop

1. Overwegende dat verzoekster, die op 8 februari 1960 in dienst van de Commissie trad, sedert 25 maart 1962 het ambt van tweede secretaresse (C/2) bij het Directoraat-generaal IX (Personeelszaken en Algemeen Beheer), Directoraat B, bekleedde;
dat op 14 november 1968 de kennisgeving ener vacature COM/450 betreffende het ambt van directie-secretaresse (C/1) bij hetzelfde directoraat werd gepubliceerd, welke post was vrijgekomen door het vertrek van mejuffrouw Marisa Nava, die de daarmede verbonden functie sedert 23 oktober 1968 niet meer uitoefende;
dat aan verzoekster, die op 18 november 1968 naar deze vacante post had gesolliciteerd, bij brief van 23 januari 1969 werd bericht dat zij niet voor benoeming in aanmerking kwam;
dat op bedoelde post met ingang van 1 december 1968 mejuffrouw Carla Borsa, secretaresse in de rang C/2 bij het Directoraat-generaal IX, Directoraat A, werd benoemd;
Overwegende dat verzoekster op 16 april 1969 een beroep in de zin van artikel 90 van het Statuut van de ambtenaren heeft ingesteld;
dat zij, toen deze klacht onbeantwoord bleef, op 4 augustus 1969 het onderhavige beroep aanhangig heeft gemaakt;

2. Overwegende dat de Eerste Kamer van het Hof, op rapport van de Rechter-Rapporteur en gehoord de Advocaat-Generaal, besloot zonder voorafgaande instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan;
dat partijen ter terechtzitting van 28 mei 1970 in hun pleidooien zijn gehoord;
dat de Advocaat-Generaal ter zitting van 9 juni 1970 conclusie heeft genomen;

II — De conclusies van partijen

Overwegende dat *verzoekster* concludeert dat het den Hove behage :

1. Te verstaan dat verzoekster overeenkomstig artikel 7, paragraaf 2 van het Statuut van de ambtenaren recht heeft op de aanvullende toelage, zulks te rekenen vanaf 24 januari 1969;
2. De Commissie der Europese Gemeenschappen te veroordelen tot betaling van deze toelage te rekenen vanaf 24 januari 1969;
3. Nietig te verklaren het besluit van het tot aanstelling bevoegde gezag van 16 januari 1969 waarbij mejuffrouw C. Borsa bij wege van bevordering op de C/1 post, bedoeld in de kennisgeving ener vacature nr. COM/450, werd benoemd;
4. De wederpartij in de proceskosten te veroordelen.

Subsidiair, de Commissie in de kosten te veroordelen op grond van het (in de repliek) sub 4 aangevoerde middel.

Overwegende dat *verweerster* concludeert dat het den Hove behage :

— het beroep 35/69, als zijnde ongegrond, af te wijzen;
— verzoekster in de proceskosten te veroordelen.

III — Middelen en argumenten van partijen

Overwegende dat de middelen en argumenten van partijen als volgt kunnen worden samengevat :

1 — De uitkering der aanvullende toelage

Verzoekster stelt dat zij, ingevolge de aanwijzingen van haar hiërarchische meerdere, sedert 23 oktober 1968 in feite de functie vervult verbonden aan de op die datum vacant geworden post van directie-secretaresse. De Commissie zou haar derhalve de in artikel 7, paragraaf 2, van het Statuut van de ambtenaren bedoelde aanvullende toelage, te rekenen vanaf 24 januari 1969, moeten uitkeren. Bovendien zou verzoekster in de uitoefening van bedoelde functies met overschrijding van de dagelijkse acht arbeidsuren een groot aantal overuren hebben gemaakt.

Verweerster merkt op dat verzoekster niet werd verzocht, noch ook aangewezen, de onderhavige post ad interim te bekleden. Immers, het valt niet te betwisten dat verzoekster, gezien de specifieke eisen verbonden aan de werkzaamheden van een directeur van Italiaanse nationaliteit, niet in staat is alle taken van een aan zulk een directeur toegevoegde secretaresse te vervullen. Het enkele feit dat zij bij voorkomende gelegenheden bepaalde werkzaamheden van haar voorgangster heeft uitgeoefend kan geen recht op een interim-toelage doen ontstaan.

Bovendien zou de onderhavige post op 20 december 1968 naar het kabinet van een lid der Commissie zijn overgebracht, en derhalve op de dag met ingang waarvan de aanvullende toelage in ieder geval moest worden uitgekeerd niet meer bij het Directoraat IX-B hebben bestaan.

Onder verwijzing naar de bepalingen van artikel 56 van het Statuut met betrekking tot het overwerk door de ambtenaren van de categorieën C en D, verklaart verweerster zich bereid alsnog een vergoeding voor de werkelijk gepresteerde overuren uit te keren.

In antwoord hierop verklaart *verzoekster* het volgende :

— Haar directeur, de heer Tinelli, zou haar zijn secretariaat hebben toevertrouwd, waaruit volgt dat zij de voor die post vereiste kwalificaties bezit en dat kennis van de Italiaanse taal in casu geen noodzakelijk vereiste is. Bovendien werden haar sedert 23 oktober 1968 vijf interim-secretaresses toegevoegd, waarvan slechts één een grondige kennis van het Italiaans bezat. Ten slotte, ware de stelling van verzoekster juist, dan zou het niet te verklaren zijn waarom het hoofd van de afdeling IX-B-1 haar op 1 oktober 1969, toen

de heer Tinelli afwezig was en hoewel een tijdelijke secretaresse ter beschikking stond, een verlof van 14 dagen weigerde, waarvoor als reden werd opgegeven dat zij de post moest doorzenden.
— Ook indien niet uit enig stuk blijkt dat zij officieel het ambt ad interim waar moest nemen, dan neemt dit niet weg dat verzoekster de daaraan verbonden functie vanaf 23 oktober 1968 in werkelijkheid heeft uitgeoefend. Het feit dat zij de post aan de verschillende afdelingshoofden doorzond vormt hiervan het evidente bewijs.
— Dat bedoeld ambt reeds op 24 januari 1969 naar een andere dienst was overgebracht is zonder betekenis nu de daaraan verbonden functie in feite bij het Directoraat-IX-B bleef bestaan.
Verzoekster neemt akte van verweersters verklaring met betrekking tot de overuren.
Verweerster insisteert allereerst op het feit dat verzoekster in het onderhavige geval niet over de nodige kwalificaties voor het interim beschikte en stelt voorts dat haar directeur haar niet „zijn secretariaat heeft toevertrouwd" en dat de door haar uitgeoefende functie ook niet dezelfde was als die van haar voorgangster. In feite heeft de directeur van bepaalde diensten afgezien die hem tot op het vertrek van zijn secretaresse werden bewezen. Zijn directoraat zou daarentegen ter compensatie daarvan een post B/3-2 hebben gekregen die door het kabinet, waarnaar de litigieuze C/1 post werd overgebracht, was afgestaan. De weigering verzoekster het gevraagde verlof te verlenen, op grond van het motief dat zij de post moet doorzenden, mist bovendien in casu betekenis, nu daaruit niet volgt dat het hier een taak betreft die slechts door een secretaresse van de rang C/1 zou kunnen worden vervuld.

2 — *De nietigverklaring van de bestreden beschikking*

Verzoekster stelt dat mejuffrouw C. Borsa naar de vacante post werd gepromoveerd hoewel zij in werkelijkheid voor een ander ambt bestemd was. Bovendien zou met deze promotie — die op 16 januari 1969 plaatsvond — een post zijn bezet die het tot aanstelling bevoegde gezag reeds op 20 december 1968 besloten had naar het kabinet van een lid over te brengen, hetgeen een détournement de pouvoir betekent.
Verweerster acht deze stelling van verzoekster niet houdbaar, al ware het slechts omdat tot de litigieuze bevordering niet op 16 januari 1969, doch reeds op 20 december 1968 werd besloten, zoals duidelijk uit de bijlagen II A en B tot het verweerschrift blijkt.
Bovendien zou door een nota van het hoofd van het Directoraat IX-B van 9 december 1968 worden bewezen dat de bevorderingsprocedure de bezetting ten doel had van een bij dat Directoraat vacante post en niet de aanwerving van een ambtenaar in de rang C/1 voor het kabinet van een lid van de Commissie. Het feit dat deze post in het belang van de dienst op dezelfde dag waarop besloten werd daarin door de litigieuze promotie te voorzien, in het belang van de dienst naar bedoeld kabinet werd overgebracht, doet niets af aan de regelmatigheid van deze promotie welke reeds eerder en na een onderzoek der bekwaamheden van alle kandidaten had plaatsgevonden.
Verzoekster antwoordt hierop dat — in tegenstelling tot hetgeen verweerster stelt — mejuffrouw Borsa in werkelijkheid naar de vacante post werd bevorderd nadat die reeds was overgebracht.
Immers :
— Zijn beide besluiten inderdaad op dezelfde dag genomen, dan valt niet in te zien waarom de bevordering van mejuffrouw Borsa eerst op 16 januari werd gepubliceerd in een kennisgeving waarin met geen woord wordt aangeduid dat tot deze bevordering reeds op 20 december 1968 was besloten. Dit is in ieder geval een schending van wezenlijke vormvoorschriften in de zin van artikel 25, alinea 2, van het Statuut hetwelk bepaalt dat de

individuele bevorderingsbesluiten onmiddellijk bekend zullen worden gemaakt.

— Het enige bewijsstuk in de onderhavige zaak is het benoemingsbesluit van 16 januari 1969 en niet een interne nota die slechts ten doel had het advies van de betrokken personen of diensten in te winnen.

— In het besluit van 16 januari 1969 wordt uitdrukkelijk gesteld dat de post waarop mejuffrouw Borsa bij bevordering werd benoemd de post was bedoeld in de kennisgeving COM/450, zulks hoewel als onbetwist vaststaat dat mejuffrouw Borsa deze nimmer heeft bezet.

— Het is niet aannemelijk dat zich, toen in de vacature door de litigieuze bevordering werd voorzien, een dwingende overweging van dienstbelang voordeed die de overdracht noodzakelijk maakte.

Verzoekster merkt voorts op dat, indien de beide besluiten — bevordering en overdracht van de post — inderdaad in de tijd samenvielen, hieruit zou volgen :

— dat, nu mejuffrouw Borsa in feite bestemd was om een andere post te bezetten, de essentiële beweegreden voor haar bevordering — haar geschiktheid om de functie van hoofdsecretaresse bij het Directoraat IX-B te vervullen — niet juist zou zijn;

— dat bijgevolg de gelijkheid tussen de kandidaten voor die bevordering in casu werd geschonden;

— dat de Commissie in ieder geval door het op 20 december 1968 genomen besluit eerst op 16 januari 1969 te publiceren een misslag heeft begaan waardoor verwarring ontstond en zij, uit dien hoofde, subsidiair tot de kosten moet worden veroordeeld.

Verweerster verklaart dat gedurende de bevorderingsprocedure, toen bleek dat de bevordering van mejuffrouw Borsa gezien haar geschiktheid voor de vacante post moest plaatsvinden, bij de administratie een verzoek binnenkwam van het kabinet van de heer Colonna di Paliano om een secretaresse-post C/1 te ruilen tegen een B/3-2 post. Onder die omstandigheden meende de administratie de procedure te mogen beëindigen en op de dag zelf van de bevordering de C/1 post te moeten overdragen. Indien zij ook maar enigszins in twijfel had verkeerd aangaande de regelmatigheid van haar beleid zou zij de wijziging in het organigram waarbij de post werd overgedragen enkele dagen hebben uitgesteld ten einde mejuffrouw Borsa in de gelegenheid te stellen eerst, al ware het slechts voor enkele dagen, bij het Directoraat IX-B in dienst te treden.

Het beginsel der gelijkheid tussen de sollicitanten werd derhalve niet geschonden daar alle kandidaten overeenkomstig de voorschriften naar één en dezelfde post hadden gesolliciteerd, te weten de post bedoeld in de kennisgeving ener vacature COM/450.

Verweerster stelt voorts nader :

— dat, indien het besluit van 16 januari 1969 niet de datum vermeld waarop inderdaad tot de bevordering van mejuffrouw Borsa werd besloten, dit moet worden verklaard uit het feit dat deze datum iedere betekenis miste nu de litigieuze bevordering nog vóór de 20e december 1968, namelijk op 1 december 1968, daaraan voorafgaande, van kracht werd. In ieder geval kan het ontbreken van deze aanduiding verzoeksters subsidiaire vordering niet rechtvaardigen, daar zij bij haar administratief beroep van 16 april 1969 de stelling, welke thans voor de eerste maal in het kader van het gerechtelijk beroep wordt verdedigd, niet heeft aangevoerd, namelijk dat het besluit mejuffrouw Borsa tewerk te stellen op een andere post dan die met betrekking waartoe de kennisgeving ener vacature werd gepubliceerd van oudere datum zou zijn dan de bevordering;

— dat, bovendien, de vertraging waarmede de bevordering werd gepubliceerd door de Kerstvacantie werd veroorzaakt.

Ten aanzien van het recht

De vordering tot toekenning van een aanvullende toelage

1 Overwegende dat het beroep in de eerste plaats strekt tot veroordeling van de Commissie om, overeenkomstig artikel 7, paragraaf 2, van het Statuut van de Ambtenaren, aan verzoekster — te rekenen vanaf 24 januari 1969 — een aanvullende interim-toelage uit te keren;

2 dat verzoekster, die is ingedeeld in de rang C 2, haar eis doet steunen op de bewering dat zij sinds 23 oktober 1968 de werkzaamheden uitoefent verbonden aan de na het vertrek van de fungerende ambtenares vakant geworden post van directie-secretaresse — rang C 1.

3 Overwegende dat ingevolge artikel 7, paragraaf 2, van het Statuut van de ambtenaren, de ambtenaar, die werd „aangewezen" ad interim een ambt te vervullen dat bij een hogere loopbaan van zijn categorie of groep behoort dan waarin hij is geplaatst, met ingang van de vierde maand een aanvullende toelage ontvangt, gelijk aan het verschil tussen de bezoldiging, verbonden aan zijn rang en salaristrap, en de bezoldiging welke overeenkomt met de salaristrap die hem zou toekomen in de aanvangsrang, indien hij was aangesteld in de loopbaan waarin hij ad interim te werk is gesteld;

4 dat de toepassing dezer bepaling — nu aan de ambtenaar daarbij een recht op bepaalde uitkeringen van de zijde der administratie wordt toegekend — impliceert dat het tot aanstelling bevoegde gezag er uitdrukkelijk in heeft bewilligd dat de ambtenaar wordt „aangewezen" om het hoger ambt ad interim te vervullen;

5 Overwegende dat zodanige bewilliging in casu ontbreekt;

6 Overwegende voorts dat, nu het besluit waarbij een ambtenaar tot vervulling van een ambt ad interim wordt aangewezen door overwegingen van dienstbelang wordt bepaald, verzoekster toepassing van de interim-regeling op haar geval niet kan vorderen met een beroep op het enkele feit dat zij de aan de desbetreffende post verbonden werkzaamheden uitoefent;

7 Overwegende dat verzoekster bovendien geenszins heeft aangetoond dat zij het desbetreffende ambt inderdaad ad interim vervult;

8 dat vaststaat dat de bij dit ambt behorende post op 20 december 1968 van het Directoraat IX-B naar een andere dienst, en wel het Kabinet van een Commissielid, werd overgebracht;

9 dat verzoekster stelt dat zij, niettegenstaande deze mutatie, in feite nog steeds voortgaat de werkzaamheden, aan bedoeld ambt verbonden, bij genoemd directoraat uit te oefenen;

10 Overwegende dat deze bewering niet kan worden aanvaard, daar de werkzaamheden welke verzoekster pretendeert uit te oefenen kennelijk onder het Directoraat IX-B ressorteren en derhalve niet kunnen worden aangemerkt als de waarneming ad interim van een naar een andere dienst overgebracht ambt;

11 dat derhalve de vordering tot toekenning van een aanvullende interimtoelage als bedoeld in artikel 7, paragraaf 2, van het Statuut ongegrond is en mitsdien moet worden verworpen;

De vordering tot nietigverklaring

12 Overwegende dat het beroep voorts strekt tot nietigverklaring van de beschikking van 16 januari 1969 waarbij mejuffrouw Carla Borsa op de in de kennisgeving ener vacature COM/450 bedoelde C 1 post werd benoemd;

13 dat verzoekster stelt dat deze beschikking onregelmatig is, daar zij werd genomen toen reeds besloten was deze post van het Directoraat IX-B naar het Kabinet van een lid der Commissie over te brengen;

14 Overwegende dat uit de processtukken blijkt dat op 20 december 1968 inderdaad zowel tot de benoeming van mejuffrouw Carla Borsa als tot het overbrengen van de post werd besloten;

15 dat in casu evenwel geen enkel gegeven werd verschaft waaruit zou blijken dat deze gang van zaken werd bepaald door overwegingen welke aan het dienstbelang vreemd zijn;

16 dat anderzijds het overbrengen van bedoelde post niet tot wijziging heeft geleid van de functie-omschrijving gelijk die in de kennisgeving ener vacature COM/450 werd opgenomen en bijgevolg evenmin verandering heeft gebracht in de criteria op grond waarvan een keuze uit de kandidaten kan worden gedaan;

17 dat mitsdien de bestreden benoeming niet door het overbrengen van voormelde post ongeldig werd;

18 Overwegende dat verzoekster voorts stelt, dat bedoelde beschikking in ieder geval in hoofdzaak werd ingegeven door de overweging dat de bevorderde kandidaat in werkelijkheid bestemt was om op een andere dan de onderhavige post te worden benoemd;

19 dat vaststaat, dat in de kennisgeving der vacature COM/450 stenografie en typen in het Italiaans werd geëist;

20 dat uit de processtukken blijkt dat het met inachtneming van deze eisen was dat de kwalificaties van mejuffrouw Carla Borsa werden onderzocht en de keuze op deze kandidate viel;

21 dat de vordering tot nietigverklaring bijgevolg moet worden afgewezen;

De subsidiaire vordering

22 Overwegende dat verzoekster subsidiair vordert dat verweerster in de proceskosten zal worden veroordeeld;

23 dat zij daartoe aanvoert, dat blijkens artikel 25, lid 2, van het Statuut, de individuele „besluiten met betrekking tot ... bevordering van een ambtenaar onmiddellijk worden bekendgemaakt op de aankondigingsborden in de gebouwen van de instelling waartoe hij behoort alsmede in het maandblad voor het personeel der Gemeenschap";

24 dat de Commissie door in strijd met dit artikel een van 20 december 1968 daterende beschikking op 16 januari 1969 bekend te maken een onzekerheid heeft teweeggebracht waardoor verzoekster in dwaling over haar rechten kwam te verkeren;

25 dat verzoekster voor deze bewering geen bewijs heeft bijgebracht;

Ten aanzien van de kosten

26 Overwegende dat verzoekster in haar beroep niet kon slagen;

27 dat ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering de in het ongelijk gestelde partij in de kosten zal worden verwezen;

28 dat evenwel krachtens artikel 70 van genoemd Reglement de kosten door de instellingen gemaakt bij de behandeling van beroepen door ambtenaren der Gemeenschappen aanhangig gemaakt ten laste dier instellingen blijven;

Gezien de processtukken;
Gehoord het rapport van de Rechter-Rapporteur;
Gehoord de pleidooien van partijen;
Gehoord de conclusie van de Advocaat-Generaal;
Gelet op de Verdragen tot oprichting der Europese Gemeenschappen;

Gelet op het protocol met betrekking tot het Statuut van het Hof van Justitie;
Gelet op het Statuut van de ambtenarem der Europese Gemeenschappen en in het bijzonder zijn artikelen 7, paragraaf 2, 25, 29 en 45, alsmede op artikel 1 van Bijlage III;
Gelet op het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie der Europese Gemeenschappen;

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste Kamer),

rechtdoende :

1. **verwerpt het beroep;**
2. **verstaat dat elk der partijen haar eigen kosten zal dragen;**
3. **verwerpt het meer of anders gevorderde.**

Gedaan te Luxemburg op negen juli negentienhonderdzeventig.

Monaco Donner Mertens de Wilmars

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op negen juli negentienhonderdzeventig.

De Griffier
A. Van Houtte

De President van de Eerste Kamer
R. Monaco

CONCLUSIE VAN DE ADVOCAAT-GENERAAL K. ROEMER VAN 9 JUNI 1970 [1]

Mijnheer de President,
mijne heren Rechters,

De heden te behandelen zaak betreft een vordering tot uitkering van de in artikel 7 van het Personeelsstatuut bedoelde aanvullende toelage en de wettigheid van een bevorderingsbesluit.

Ten aanzien van de feiten diene het volgende.
Verzoekster, sedert 8 februari 1960 als ambtenares in dienst bij de Euratom-Commissie, is sinds 25 maart 1962 werkzaam als tweede secretaresse (met de rang C 2) bij het secretariaat van de Directie „Personeelsbeheer en indivi-

1 — Vertaald uit het Duits.